

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

30.11.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego dedykowanego dla podmiotów działających w sektorze usług finansowych.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej, ze szczególnym uwzględnieniem działalności branży finansowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczusi Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK NSA Z DNIA 22/11/2018 [II FSK 3321/16]:
Przepis art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. ma zastosowa-
nie do wypłaty dywidendy niepieniężnej**

Przepis art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. znajduje zastosowanie nie tylko w przypadku zobowiązania pieniężnego, które zostaje zaspokojone w formie niepieniężnej poprzez zastosowanie instytucji prawnej datio in solutum. Ze sformułowania tego przepisu wynika bowiem, że znajduje on zastosowanie w przypadku świadczeń niepieniężnych wykonywanych w celu uregulowania w całości lub w części zobowiązań o określonej wysokości. Przepis ten wskazuje bowiem, że przychodem dłużnika jest „wysokość zobowiązania” uregulowanego w następstwie świadczenia niepieniężnego. W przypadku dywidendy znana jest jej wysokość (wysokość kwoty należnej współnikowi spółki), stąd też nieuzasadnione jest twierdzenie, że sformułowanie użyte w art. 14a ust. 1 u.p.d.o.p. „wysokość zobowiązania” uniemożliwia zastosowanie tego przepisu do dywidendy w formie świadczenia niepieniężnego.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 23/11/2018 [III SA/WA 4270/17]:
Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów nieściągalnych wierzytelności z tytułu kredytu płatniczego przez instytucję płatniczą działającą na podstawie ustawy o usługach płatniczych

1) Instytucja płatnicza, której zasady funkcjonowania reguluje ustawa o usługach płatniczych mieści się w pojęciu „jednostki organizacyjnej uprawnionej na podstawie odrębnych ustaw regulujących zasady ich funkcjonowania do udzielania kredytów (pożyczek)”, w rozumieniu art. 16 ust. 1 pkt 25 lit. b u.p.d.o.p.

2) Przepis art. 16 ust. 3 u.p.d.o.p. dotyczy tylko banków, które mogą tworzyć zarówno rezerwy ogólne, jak i rezerwy związane z działalnością bankową. W tym zakresie ustawodawca chciał wskazać, że tylko rezerwy związane z działalnością bankową mogą stanowić koszt uzyskania przychodu, z wyłączeniem rezerw na ryzyko ogólne, które mogą być tworzone na podstawie art. 130 ustawy - Prawo bankowego. W związku z tym, art. 16 ust. 3

u.p.d.o.p. nie jest przepisem, który ogranicza lub wyłącza możliwość zaliczenia przez instytucję płatniczą jako jednostkę organizacyjną uprawnioną na podstawie ustawy o usługach płatniczych, regulującej zasady jej funkcjonowania do udzielania pożyczek i kredytów, do kosztów uzyskania przychodów rezerw tworzonych na pokrycie wierzytelności z tytułu wymagalnych i nieściągalnych kredytów płatniczych.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 21/11/2018 [III SA/WA 62/18]:
Kwestia zwolnienia od VAT czynności wchodzących w zakres pośrednictwa ubezpieczeniowego oraz czynności dotyczących instrumentów finansowych

1) Pośrednictwo ubezpieczeniowe nie kończy się z chwilą zawarcia umowy, ale trwa także po jej zawarciu w postaci opieki posprzedażowej. Pośrednictwo ubezpieczeniowe polega na „zdobyciu” klienta, utrzymaniu go na przyszłość i powiązaniu klienta z ubezpieczycielem w dłuższej perspektywie oraz w szerszym zakresie produktów, a nie

tylko na jednorazowej czynności wyszukania klienta, przekazania jego danych do ubezpieczyciela i zawarcia z nim jednej umowy. Dokonując kwalifikacji poszczególnych czynności wykonywanych w ramach pośrednictwa ubezpieczeniowego należy mieć na uwadze również wyrok TSUE z dnia 17 marca 2016 r. w sprawie C-40/15 (Aspiro), zgodnie z którym czynności dotyczące likwidacji szkody nie wchodzą w ramy pośrednictwa ubezpieczeniowego.

2) Przy kwalifikacji pod kątem podlegania zwolnieniu od VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 u.p.t.u. czynności dotyczących instrumentów finansowych należy mieć na uwadze, iż przepis ten stanowi implementację Dyrektywy 112 oraz uwzględnić orzecznictwo TSUE, w którym prezentowany jest pogląd, że zwolnienie od VAT dotyczy tylko obrotu instrumentami finansowymi, czyli sytuacji kiedy następuje zmiana właściciela. Natomiast wyłączone z tego zwolnienia jest zarządzanie i przechowywanie tych instrumentów.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 21/11/2018 [III SA/WA 308/18]: Kwestia opodatkowania u źródła dochodów z tytułu usług wykonywanych przez zagranicznych kontrahentów na rzecz zakładów polskiego banku

Intencją ustawodawcy dokonującego zmiany przepisów u.p.d.o.f. i u.p.d.o.p. nie było objęcie jej zakresem takich sytuacji jak dokonywanie rozliczeń dotyczących działalności polskiego podatnika w formie oddziału (zakładu) na terenie innej jurysdykcji podatkowej. Zarówno bowiem określone w art. 3 ust. 3 pkt 5 u.p.d.o.p., jak i niewymienione w przepisie art. 3 ust. 3 u.p.d.o.p. dochody (analogicznie w przypadku u.p.d.o.f. określone w art. 3 ust. 2b pkt 7 u.p.d.o.f., jak i niewymienione w przepisie art. 3 ust. 2b u.p.d.o.f.), zawierające się w otwartym wyliczeniu dochodów z uwagi na użycie w analizowanym przepisie zwrotu „w szczególności”, muszą wykazywać związek z działalnością gospodarczą podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 u.p.d.o.p. lub art. 3 ust. 2a u.p.d.o.f., która jest prowadzona na terytorium Polski. Natomiast

w tej sprawie, działalność gospodarcza oddziałów zagranicznych jest prowadzona odpowiednio na terytorium Niemiec lub Czech. Skutkuje to uznaniem, że sam fakt dokonania przelewu przez podmiot mający siedzibę lub zarząd na terytorium Polski nie przesądza o uznaniu wypłacanej należności za dochód z polskiego źródła. Wypłacane przez bank należności nie spełniają bowiem przesłanek pozwalających na uznanie ich za dochód z polskiego źródła w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 5 u.p.d.o.p. lub w rozumieniu art. 3 ust. 2b pkt 7 u.p.d.o.f. Są one bowiem związane wyłącznie z działalnością gospodarczą podmiotów zagranicznych prowadzoną poza terytorium Polski, a wszelkie efekty usług świadczonych przez te podmioty odnoszą się do oddziałów zlokalizowanych za granicą. W związku z powyższym, kwoty objęte przelewami wykonywanymi przez bank podmiotom świadczącym usługi na rzecz oddziałów zagranicznych nie będą stanowić dochodu z polskiego źródła, a w związku z ich wypłatą na banku nie będą ciążyły obowiązki związane z poborem zryczałtowanego podatku u źródła.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 20/11/2018 [III SA/WA 85/18]: Przesłanki stosowania art. 11 ust. 3 lit. a polsko-niemieckiej u.p.o.

Nieprawidłowe jest stanowisko, że art. 11 ust. 3 lit. a polsko-niemieckiej u.p.o. należy odczytywać wyłącznie literalnie, a zatem, zwolnienie określone tym przepisem może dotyczyć wyłącznie odsetek wypłacanych konkretnie Rządowi RFN. Trudno bowiem wyobrazić sobie sytuację faktyczną, w której odsetki będą wypłacane rządowi z pominięciem jakichkolwiek instytucji realizujących zadania rządu, a w związku z tym z nim powiązanymi. Agencja, której charakter, rola i zakres obowiązków zostały szczegółowo opisane we wniosku o interpretację, jest instytucją prawa publicznego, a zakres jej obowiązków oraz ścisły związek z rządem RFN pozwala, stwierdzić, że na gruncie prawa polskiego stanowi ona statio fisci rządu niemieckiego.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA
KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA
14/11/2018 [0111-KDIB2-1.4010.366.2018.1.BJ]:
Wynagrodzenia za korzystanie z marek i know-how ponoszone na rzecz podmiotów powiązanych nie podlegają ograniczeniom, o których mowa w art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p.**

Skoro celem art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. jest uwzględnienie sytuacji, gdy cena danego towaru w istotnym zakresie determinowana jest wysokością kosztu nabycia wartości niematerialnej i prawnej, to należy uznać, że w odniesieniu do kosztów wynagrodzenia za korzystanie z marek oraz know-how, które warunkują możliwość produkcji oraz dystrybucji towarów spółki, spełniona będzie przesłanka bezpośredniego związku z wytworzeniem towarów. Należy bowiem zauważyć, że umowy licencyjne uprawniają spółkę i umożliwiają jej produkcję i dystrybucję towarów opatrzonych markami na rynku polskim. Tym samym, koszty ponoszone z tytułu wynagrodzenia za korzystanie z marek i know-how stanowią koszty usług obcych bezpośrednich, tj. związanych bezpośrednio z wytworzeniem i sprzedażą towarów przez spółkę. Ponoszenie kosztów wynagrodzenia warunkuje bowiem możliwość produkcji (przy użyciu know-how) oraz późniejszej sprzedaży towarów oznaczonych markami. W konsekwencji, koszty wynagrodzenia ponoszone przez spółkę na rzecz podmiotów powiązanych, stanowią koszty uzyskania przychodu bezpośrednio związane z wytworzeniem przez spółkę towarów, tj. koszty, o których mowa w art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa

tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01

e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice

tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01